

W., dnia 16 października 2017r.

sygn. akt OSD 49/17

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 16 października 2017r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Z. P.

Sędziowie: r. pr. J. G.

r. pr. B. C. (sprawozdawca)

Protokolant: aplikant radcowski A. S.

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. A. W.

W sprawie zażalenia radcy prawnego K. T. na pkt II postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 28 sierpnia 2017 r. sygnatura RD 5/17 o przekazaniu do Dziekana (...) we W. wniosku o rozpatrzenie przewinienia dyscyplinarnego K. T. jako przypadku mniejszej wagi i udzielenia ostrzeżenia dziekańskiego.

postanowił:

I.

utrzymać w mocy punkt II postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 28 sierpnia 2017 r. sygnatura RD 5/17;

II.

kosztami postępowania w kwocie 915,60 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

UZASADNIENIE

W dniu 13 stycznia 2017 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. wpłynęła skarga Pani I. Z. dotycząca nieetycznego postępowania radcy prawnego K. T.. W uzasadnieniu skarżąca podała, iż radca prawny bez porozumienia ze skarżącą znacząco zaniżył wartość przedmiotu sporu z kwoty 864.810,10 zł na kwotę 183.508,00 zł w piśmie procesowym, na skutek którego druga strona uznała, iż jest to cofnięcie pozwu.

W dniu 28 sierpnia 2017 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i analizie dołączonych dokumentów, powołanych w uzasadnieniu postanowienia, w punkcie pierwszym umorzył dochodzenie w sprawie z zawiadomienia I. Z., dotyczącej zarzutu popełnienia przez radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Zawodowej Radców Prawnych w zw. Z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych tj. działania z naruszeniem zasady wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie a także sumiennie i z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania czym spowodowała utratę zaufania klienta oraz konieczność zwrócenia się przez powódkę do innego pełnomocnika. W punkcie drugim postanowił po uprawomocnieniu się postanowienia w

przedmiocie umorzenia postępowania wystąpić do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z wnioskiem o rozpatrzenie przewinienia dyscyplinarnego radcy prawnego K. T. jako przypadku mniejszej wagi i udzielenia ostrzeżenia dziekańskiego.

Na punkt drugi powyższego postanowienie K. T. złożyła zażalenie zarzucając błędną ocenę jej czynności jako pełnomocnika procesowego, radcy prawnego z urzędu. W ocenie obwinionej ocena jej zachowania przez Rzecznika Dyscyplinarnego jako niedołożenie należytej staranności jest błędna, gdyż jej zachowanie wynikało z dokładnej analizy sprawy, w tym pozwu powodów I. i T. Z. oraz jego nienależytego udokumentowania przez powodów w chwili złożenia, co wymagało uzupełnienia dokumentów na poparcie kilku twierdzeń i wiązało się z prawidłowym określeniem wartości sporu.

Rozpoznaj ąc odwołanie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy (...) we W. ustalił i zważył, co następuje:

Zarzuty odwołania nie zasługiwały na uwzględnienie. Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo ustalił stan faktyczny, zwłaszcza w takim zakresie, w jakim był on niezbędny do rozpoznania skargi i umarżając dochodzenie dokonał prawidłowo rozstrzygnięcia w sprawie.

Uzasadniając postanowienie o umorzeniu Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo przyjął, iż radca prawny K. T. nie dochowała należytej staranności sporządzając pismo procesowe, w którym żądała zasądzenia kwoty 183.508,00 zł, podczas gdy powódka dochodziła w tym postępowaniu zasądzenia łącznej kwoty w wysokości 864.810,10 zł. Treść pisma obwinionej z dnia 22 października 2016 r. wskazuje na brak analizy przez radcę prawnego ustanowionego pełnomocnikiem z urzędu, treści złożonego w sprawie pozwu oraz akt sprawy a w szczególności postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 6 kwietnia 2016 r. Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego i chronologię poniższych zdarzeń nie sposób przyjąć, iż wskazanie przez obwinioną niższej kwoty jako roszczenia było świadome i wynikało z dokładnej analizy sprawy, w tym pozwu i jego uzasadnienia.

W dniu 6 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy po zsumowaniu roszczeń wskazanych w uzasadnieniu pozwu zmienił w trybie art. 25 k.p.c. wartość przedmiotu sporu z kwoty 183.508,00 zł na kwotę 864.810,10 zł. Następnie w dniu 14 lipca 2016 r. - został wyznaczony pełnomocnik z urzędu w osobie radcy prawnego K. T., która w swoim pierwszym piśmie procesowym wskazała jako wartość przedmiotu sporu, kwotę niższą tj. 183.508,00 zł bez podania przyczyny. Logicznym i koniecznym winno być uzasadnienie przez pełnomocnika tak istotnej zmiany, którego próżno szukać w piśmie z dnia 22 października 2016 r.

Powyższe zachowanie wskazuje na błąd obwinionej w zakresie wskazanej wartości przedmiotu sporu, co jednoznacznie potwierdza treść pisma procesowego z dnia 6 stycznia 2017 r., w którym radca prawny K. T. sprostowała wartość przedmiotu sporu, podaną wcześniej z kwoty 183.508,00 zł na kwotę 864.810,10 zł i przyznała, że doszło do omyłki pełnomocnika w piśmie procesowym z dnia 22 października 2016 r., do poprawienia której zobowiązał ją sąd w terminie 7 dni.

Mając na uwadze powyższe, niezrozumiałym jest zażalenie obwinionej z dnia 10 września 2017 r. oraz jej uzasadnienie w zakresie barku podstaw do zmiany wartości przedmiotu sporu na kwotę 864.810,10 zł. Skoro jak wynika z treści zażalenia obwiniona twierdzi, iż podając kwotę 183.508,00 zł wskazała prawidłową wartość przedmiotu sporu, to powinna tę decyzję podtrzymać i uzasadnić w piśmie z dnia 6 stycznia 2017 r., które zostało złożone właśnie celem ustalenia wartości przedmiotu sporu i ostatecznego sprecyzowania żądania. Obwiniona tego nie zrobiła, co więcej zmieniła pierwotnie wskazaną przez siebie wartość a w uzasadnieniu wskazała wyłącznie na swoją omyłkę.

Sąd uznał, iż nie zasługują przy tym na uwzględnienie, jako okoliczności istotna, twierdzenie obwinionej, iż nie posiadała pełnomocnictwa od pozostałych powodów oraz że sąd rozpoznający sprawę zwalniając obwinioną z obowiązku zastępowania powódki w niniejszym postępowaniu nie odniósł się do jej zachowanie w zakresie obniżenia wartości przedmiotu sporu.

Rzecznik Dyscyplinarny w sposób prawidłowy wskazał, iż brak jest podstaw aby stwierdzić, iż błąd popełniony przez radcę prawnego, a w następnej kolejności sprostowany - miał mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy na niekorzyść powodów. Nie jest jednak przesądzone, że gdyby powódka zwróciła się o ustanowienie kolejnego pełnomocnika z urzędu - jej wniosek nie zostałby uwzględniony. Dlatego wniosek o rozpatrzenie przewinienia dyscyplinarnego radcy prawnego K. T. jako przypadku mniejszej wagi i udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego jest uzasadniony.

W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy (...) we W. orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.